

అమ్మమ్మ - అమ్మవంటి పేరుగన్న వరకు పేరిక.

నిలాగైన నరైన వరుణ్ణి అటా ఎయిపోర్పులోంచో ఇటు ఆర్మీలోంచో పట్టి మనమరాలుకి కట్టపెట్టాలని అమ్మమ్మ ఆశ.

పెళ్లిపోలు జనంతో నిండిఉంది. భరత నాట్య ప్రదర్శనం ఒకవక్క జరుగుతోంది. ఇంకోవక్క విందుగుడుసున్నారు కొందరు. వెళ్లవాళ్ళు వెళ్లి కూర్చుని చూస్తున్నారు. గుంపులు గుంపులుగా నిలబడి కబుర్లు చెప్పుకుంటున్న వాళ్ళు చెప్పుకుంటున్నారు.

'రేఖ అబ్బ! ఎంత అందంగా ఉన్నావే.' అంటూ రేఖని స్నేహితులు చుట్టు ముట్టారు. అమ్మమ్మవెళ్లి విందులో కూర్చుంది... రేఖ కళ్ళు అటూ ఇటూ దేనికోసమో వెతుకుతున్నాయి.

లోపలికి వచ్చాడా యువకుడు కూడా. ఇద్దరు పలకరిస్తున్నా తలాపి తిన్నగా రేఖకేసి నడిచి వచ్చాడు.

'ఏమిటలా బిత్తరపోతున్నావు? కెప్టెన్ భాస్కర్ తెలియదా? ఉండు పరిచయం చేస్తాను' అంటూ వద్దంటూన్నా వినకుండా 'భాస్కర్ కమో హాయిర్' అంటూ కేక వేసింది రాధ. అండుకోసమే ఎదురు చూస్తున్నట్టు ముందుకు వచ్చి రేఖ ఎదుట నిలచాడు కేప్టెన్. 'రాధా నీ స్నేహితురాలిని కలిచయం చేస్తావా?' అన్నాడు రేఖమీదనుంచి దృష్టి మర్లించకుండానే.

'అండుకే నే పిలిచింది. రేఖ నాతో చదువుకుంది. కానీ ఇప్పుడు అమ్మమ్మ సెక్రటరీగా ఉంటూ చదువుకి స్వస్తి చెప్పింది. రేఖా ఇతను భాస్కర్. కేప్టెన్. నాకు దూరపు బంధువుగూడా.' అని పరిచయాల ముగించేలోగానే రాధని ఎవరో కేక చేశారు. భాస్కర్ హాయిర్ విదిలించి 'ఇప్పుడే పస్తాను, మాట్లాడుతూ వుండండి' అంటూ వెళ్లిపోయింది.

'రా, నాట్యంలో చివర కూర్చుని మాట్లాడుకుందాం' అన్నాడు భాస్కర్.

'అమ్మమ్మ... అంది వెనుకొదిగా రేఖ.

'అవిడ కళ్లపడని స్థలం భారీగానే వుంది' అంటూ రేఖని నడిపించుకు వెళ్ళాడు భాస్కర్.

'నిమ్మ చూసిన క్షణంనుంచి నా కళ్ళ

పెళ్లిమండపం కళకళ్ళాడు తూంది. నువికాలమైన కాంపొండులో కారాగింది. ముందు అమ్మమ్మ దిగింది. వెనుకనే రేఖ దిగింది. వెనుకాలపు సాయింత్రపు గాలి చెట్ల వండుల్లోంచి విసురుగానే విస్తూంది. వేసుకున్న పైటవెంగు గాలిలో కుప్పెట్టే చేయి తప్పించుకుని వెనక్కి వెగిరింది. అది వెనకనే వస్తున్న వో అందమైన యువకుడి ముఖానికి అడ్డంగా వడింది. ఎగురుతున్న పైటవెంగుని అండుకునే ప్రయత్నంలో గభాలున వెనక్కి తిరిగింది రేఖ—అప్పుడే చూసింది యువకుణ్ణి—తొలిసారిగా.

అజనపేరు తెలియదు. ఊరు తెలియదు.

కానీ తొలిసారి ఇద్దరికళ్ళూ కలుసుకున్న

క్షణంలో చుట్టూ ప్రపంచం యావత్తు కరిగిపోయినట్టు—తను చూడగల్గింది అతనిముఖం ఒక్కటే నన్నట్టు అనిపించింది రేఖకి. రంగు రంగుల దీపాలమధ్య అతని ముఖం ఎంత కాంతితో నిండి ఉంది.

అమ్మమ్మ గజ గజ నడుస్తూంది పెళ్లి మంటపంకేసి. వెనకనే నడిచి వెళ్లింది రేఖ.

అమ్మమ్మకి ముద్దుల మనుమరాలు కావడంతో అవిడ దగ్గరే ఉండి పెరిగి పెద్దదైంది. గర్వంగా తనవెంట తిప్పుకొంటూ, 'నా మనమరాలు రేఖ' అంటూ పెద్ద పెద్ద విందులతోనూ, సభలతోనూ సమావేశాలతోనూ పరిచయంచేసే అమ్మమ్మని చూస్తే రేఖకి భయం భక్తి ఎక్కువ.

కింకేం కనబడ్డం లేదు' అన్నాడు నమ్మ దిగా. జనిస్వరం జోరుతో ఎవరికీ యెవరి మాటలూ వినబడడం లేదు. విస్తారిన కళ్ళతో అతన్ని చూసింది రేఖ.

ఆ కళ్ళలోని భావం ఎప్పుడో అరణం చేసుకున్నాడు భాస్కర్. మృదువుగా ఆమె చేయి తీసుకుని తన చేతుల మధ్య పెట్టు కున్నాడు.

'హాలో అని నిన్ను పలకరించగానే ఈ రోజు వుదాకాలేదు' అనిపించింది తెలుసా? నీలో ఏకాంతంగా గడవడానికి ఓ క్షణమైనా లభ్యం అవుతుందా లేదా అని భయ పడ్డాను' అన్నాడు.

'అందరిమధ్య ఉంటూనే గొప్పంగా మాట్లాడడం చేర్చుకోవాలి. నేనూ రాధా అంతే చేస్తాం ... అయితే రాధ నన్ను పూర్తిగా అరణం చేసుకున్న స్నేహితురాలు' అంది క్రీగంట అతన్నిచూస్తూ.

'ఇందాక హాలో అన్న దాని అరణం గ్రహించలేదా నువ్వు?' 'దాంకా, తొలి మాపులోనే నన్ను బానిసను చేసుకున్నావు' అని దాని అరణం" అంటూ నవ్వాడు భాస్కర్.

ఇంతలో అమ్మమ్మ దృష్టి తనపై పడడం గమనించిన రేఖ కొంచెం భయ పడింది. 'అమ్మమ్మ చూస్తూంది. మనకు కూడా కూర్చుండుకు రాధనస్తే బాగుం కును' విని వినిపించనంత నెమ్మదిగా అంది రేఖ.

'నువ్వు పూర్తిగా మీ అమ్మమ్మ అధీ సంలో ఉన్నావా? ఆమె మెప్పుపొందాలంటే ఏం చెయ్యాలి?' కుతూహలంగా అడిగాడు.

'గొప్పవాడు కావాలి. హోదాలో ఉండాలి. గొప్ప గొప్పవారితో భుజం కలిపి తిరగ్గలగాలి. యంకా...

రేఖమాటలని మధ్యలోనే ఆపి—

'చాలు. వాటిలో ఏ ఒక్కటి నాకులేదు. మరి నిన్ను అడగాలంటే ఏం చెయ్యాలి రేఖ? అసలావిడ నన్ను చూస్తుందంటావా?' రవ్వేసి ఊరుకుంది రేఖ—

అమ్మమ్మ లేచింది. రేఖ తనూ లేవడానికి సిద్ధపడింది. జనాన్ని తప్పించు కుంటూ బయటికి వస్తూంది

'మళ్ళీ ఎప్పుడు దర్శనం' ప్రాధేయ పడు తున్నట్టు అడిగాడు రేఖచెయ్యి ఎదల కుండా.

'రేపు రాధావళ్ళా ఫీమిలీస్ పిక్నిక్ ఉంది.' అంటూ నిలబడింది రేఖ.

'ద్యాంక్యూ. ఇకమీదట రాధారావుకుటుం బాన్ని పట్టుకు వేలాడుతాను. వాళ్ళెక్క డికి వెడితే అక్కడికల్లా నేనూ సిద్ధం అవుతాను. నిన్ను నలుగురిలోపాలు చూసే అవకాశమేనా దొరుకుతుంది. ఏం రేఖా?' దీనంగా అడిగాడు.

'అలాగే-నే వె డ తా ను' అంటూ భాస్కర్ని తప్పించుకుని అమ్మమ్మ కేసి నడిచింది రేఖ—అటే చూస్తూ కూర్చున్న భాస్కర్కి కాలం స్తంభించిపోయి నట్ట యింది.

'ఇక వెళ్ళిపోదామా అమ్మమ్మా!' అడిగింది అమ్మమ్మ మోచేతిదగ్గర నిల బడుతూ.

'నీ కోసమే చూస్తున్నాను రా' అంటూ రిసెప్షనులో యున్నాన్న నంబీ అందుకుని అందరినీ పలకరించుకుంటూ కారుకేసి నడి చింది. వెనకనే రేఖ నడిచింది.

ఆమె మనస్సు ఎక్కడో ఉంది. మేఘాలమీద న డు స్తు న్న ట్టుంది. కాళ్ళకి భూమి తగలడంలేదు.

చెవులేవేవో తీయని మాటలని విని పిస్తున్నాయి.

కళ్ళు వింత వెలుగో ఆకాశంమీద వెలుగుతున్న నక్షత్రాలలాగా మెరుస్తు న్నాయి.

అమ్మమ్మ వెనకనే కారెక్కి కూర్చుంది రేఖ.

'నీతో మాట్లాడుతున్న కుర్రా డెవరు?' ఉరమని పిడుగులాగా అడిగింది అమ్మమ్మ. ఊహల మేఘాలలో తేలియాడు తున్నా రేఖ ఒక్క ఉడుటున నేలమీదకొచ్చి పడింది.

'నాకు తెలియదమ్మమ్మా రాధారావు వాళ్ళకి దూరపు చుట్టంట' అంది.

'మేజర్ రావు పదిసార్లైనా అన్నాడు నాతోటి. అది మంచిదే అయిందిలే. ఎలా గేనా రావుదృష్టి నీకేసి మళ్ళాలన్నా నా ఎత్తులో పూర్వక్రీవర్ పావో అయాడు' గట్టిగా నవ్వింది అమ్మమ్మ. అదరిపడింది రేఖ.

'ఏమిటమ్మమ్మా? మేజర్ రావు విడో యిర్కదూ?' అడిగింది.

'అయితేనేం కుర్రాడు. అందగాడు ఆస్తి.

మంతుడు. అతడెంతటి గ్రీమంట్లలో నికే మైనా బడియా ఉందా?' రేఖ అక్షరాలు కత్తానికి నొచ్చుకుంది అమ్మమ్మ.

'అయినా ప్రేమ లేనిచోట నేను వెళ్ళి చేసుకోలేను అమ్మమ్మా' అంది.

'సిల్లీ, ప్రేమ అదేవస్తుంది మిగతావి అలా సులభంగా వస్తాయి? ... అంతా రాజబా రాణీలూ అవరు. అందుకే నా ఎత్తుకి భాస్కర్ పొచ్చుకింద చక్కగా కుదిరాడనుకో' అంటూ సంతోషంగా నిట్టూర్చింది అమ్మమ్మ.

'బైదీ బై రేపు రాధా వాళ్ళతో పిక్ నిక్ వెడతావు కదూ? రావుకూడా వస్తాడు. మర్యాదగా మాట్లాడి మంచి ఉద్దేశ్యం కలిగేలా చూసుకో. ఎలాగా మనింటికి రావాలనీ నాతో మాట్లాడాలనీ అన్నాడులే. అప్పుడడుగుతాడు నిన్ను తనకిచ్చి చెయ్యాలని. ఆ అదృష్టం నీకు రావీ పెట్టాలి' అంది అమ్మమ్మ.

కారు ఇల్లు చేరేసరికి రేఖలో ఉత్సా హం పూర్తిగా హరించిపోయింది. రాత్రి నిద్రలో మెలుకువలో భాస్కర్ మాటలు వినిపించాయి. కళ్ళ వెలుగులు బిగేలుమనిపించాయి. కాని అమ్మమ్మ మాటలు ములుకు లాగా గుమ్ముకోసాగాయి. ఆ రాత్రి తో కలత నిదరే అయింది.

* * *

ఉదయం లేచేసరికి అందెమ్మ వచ్చి 'లేండి రేఖమ్మగారూ, అమ్మమ్మగారు యంకా లేవలేదు' అని లేపింది.

'ఏం అందెమ్మా, ఒంటలో తాగా? దేమో చూశావా?' లేస్తూ అడిగింది రేఖ.

'జలుబు చేసి జ్వరం వచ్చిందిటమ్మా. పడుకునే వున్నారు. మిమ్మల్ని పెండరా? లేవమన్నారు' అంది అందెమ్మ.

ఎందుకో తెలియదు గాని 'హమ్మయ్య' అనుకుంది రేఖ. రాధ వాళ్ళ పిక్నిక్కి ఆ మమ్మ రా ద నే కా బో లు ! స్నానంచేసి టిఫిను ముగించి అమ్మమ్మ దగ్గరికి పరుగెత్తింది రేఖ. మనస్సు ఏమిటో మహాలేలికగా హాయిగా ఉంది.

'ఏం అమ్మమ్మ, మరలా నువ్వు రావా? పోనీ మానేద్దామా?' ఒకే ఊపిరితో అన్ని ప్రశ్నలూ వేసేసింది.

'నేనెలా వస్తానే యీ రొంపతో. నువ్వు వెళ్ళు వచ్చేప్పుడు మేజర్ రావు నిన్ను

దింపేస్తాడులే' అని కర్మచక్రం ఇచ్చేసింది.

పది నిమిషాలలో అందంగా అలంకరించుకొని పురివిప్పిన నెమిలిలాగా కారులో అడుగుపెట్టింది రేఖ.

కారు రాధా వాళ్ళింటిముందు ఆగిందాకా ఏం ఆలోచించింది? కూడా గుర్తులేదు. ద్రౌపది తలుపు తెరిచాడు.

'అమ్మయ్య, వచ్చావా? నీ కోసం భాస్కర్ కాలి కాలిన పిల్లలాగా తిరుగు తున్నాడు. వో కాలిమీద కొంతసేపు, ఇంకో కాలిమీద కొంతసేపూ, బ్రష్పేమో వీధి గుమ్మం వెళ్ళు!' నవ్వుతూ అహ్వనించింది రాధ.

రెపరెపలాడుతున్న హృదయంతో ద్రౌపది రూములో అడుగెట్టింది రేఖ.

'వచ్చావా??' అంటూ మెరిసే కళ్ళతో ముందుకి వచ్చాడు భాస్కర్.

'మనం మాట్లాడుకోవలసింది ఎంతో ఉన్నప్పుడిలా గుంపులోపడి కాలం వృధా చేస్తావా రేఖా?' ప్రాణేయనడాడు భాస్కర్. 'ఎలాగ? అందరిమధ్యా ఉండి గోప్యంగా మాట్లాడుకోవాలంటేగాని...'

'మరిందా? నేనన్న 'వచ్చావా' అన్న దానికి ఆరంభం ఏమిటనుకున్నావు రేఖా — రేఖా నువ్వు చాలా అందంగా ఉన్నావు. తొలి వసంత విధికలా ఉన్నావు. ప్రేమ గీతపు పల్లవిలాగా ఉన్నావు చిర చిర హాస్యంలో మగ్గిన నా కళిరానికి నిండైన కౌగిలిలా ఉన్నావు' అని ఆరంభం. తెలియ లేదా?' అన్నాడు భాస్కర్—రేఖ చెపులు

తొలి చూపు

రెండు పట్టుకుంటూ.

అమ్మమ్మ రాకపోవడంతో పెద్ద వాళ్ళు తప్పించుకున్నారు — రాధా రేఖా భాస్కర్ ఇంకో ముగ్గురు మిగిలారు. అందరూ సర్దుకునేలోపల రేఖని తన కారులో ఎక్కించుకు ముందుకు సాగాడు భాస్కర్.

మహాబలిపురం - ఎన్నోసార్లు చూసినదే కాని చేతిలో చేయి వెనుకుని ఏకాంతంలో అరంభేని యింకెవరికీ అరంభం గాని ప్రేమమాటలు మాట్లాడుకుంటూ వాళ్ళవెంట నడవడానికి, ఇనకలో, హోర్ టెంపుల్ వనకాలా కూర్చుండుకు ఎంతో బాగుంటుంది. అందుకే ప్రేమికులకి ఏకాంతాన్ని కోరుకునేవారికి మహా బలిపురమే— పిక్నిక్కి వెళ్ళడం అంటే!

రేఖా, భాస్కర్ గుండెలు నిండేలా మాట్లాడుకున్నారు.

'నేను అమ్మమ్మకి చెప్పేస్తాను భాస్కర్, నిన్ను తప్పించి ఇంకెవరినీ వెళ్ళి చేసుకోను' అంది అతని హృదయం మీద వాలిపోతూ.

'నువ్వు నన్ను వెళ్ళి చేసుకోవోతే నేనసలు పెళ్ళిచేసుకోను రేఖా ఇంకో స్త్రీని ఈ కళ్ళతో చూడను' అన్నాడు ఆవేశంగా రేఖను తన కౌగిట పొదపుకుంటూ.

ఎంతో హాయిగా కాలింగిడి నిస్తాణగా యిల్లు చేరింది. తొలి ప్రేమ బరువుతో

వాలిన కళ్ళతోవస్తున్న రేఖనుచూసి ఆత్రంగా అమ్మమ్మ అడిగింది ఎలా గడిపారు రేఖా యారోజు? ఆమెకి మేజర్ రావు వచ్చాడో లేదో తెలుసుకోవాలని కోరికగా ఉంది.

'నువ్వు రాలేదని రాధావాళ్ళ అమ్మ గారూ అత్యయ్యగారూకూడా రాలేదమ్మమ్మా. మేమేవెళ్ళి కాస్తేపు తిరిగివచ్చాం' అంది ఏమంత ఉత్సాహం కనబడనివీరులేదు.

హృదయంలో వేయికోయిలలు పాడుతున్నా విభుల్లంగా కాలంగడుపుతున్న రేఖ ఏదో దాస్తోందని గ్రహించింది అమ్మమ్మ. కాని అవకాశంకోసం ఎదురుచూస్తోంది.

* * * ఆరోజు హోల్ రేఖని అడ్డగించి రహస్యంగా అందెమ్మ అంది. 'అమ్మాయి గారూ పొద్దుటినుండి టీ కుర్రాడు కాలు కాలిన పిల్లలాగా మన రోడ్డు మొగని తిరుగు తున్నాడు. మీ కోసం లాగుంది.' అంది లాలోచీగా నవ్వుతూ

ఇంతలోకే తలుపుతట్టి హోల్లోకి అడుగుపెట్టాడు భాస్కర్

'మీ అమ్మమ్మ గారిని కలుసుకోవాలని వచ్చాను రేఖా. చెప్పేస్తా' అంటూ దగ్గరే ఉన్న కుర్చీలో కూలబడ్డాడు అతని నిర్ణయానికి వచ్చినట్టు ఎంతో దౌర్భాగ్యంగా వున్నాడు. అందెమ్మ వెళ్ళి అమ్మమ్మని పిల్చుకు వచ్చింది రేఖ వెళ్ళిపోయి గది అవతల తలుపుదగ్గర నిలబడింది కొట్టుకుంటున్న గుండెల చప్పుడు చెవుల్లో భూకంపంలాగా ధ్వనిస్తోంది.

'నమస్కారమండీ,' అంటూ లేచి నిలబడ్డాడు భాస్కర్—అమ్మమ్మ హోల్లోకి రాగానే లేచి నిలబడుతూ.

'కూర్చో...ఏం మాట్లాడాలని?' గంభీరంగా ఉన్న అమ్మమ్మ కంఠస్వరంలోనే కాణ్యానికి గుమ్మం అవతల నిలబడిన రేఖ అదిరిపడింది.

'నేను మీ రేఖని వివాహం చేసుకోవాలని కోరుతున్నాను మీతో ముఖాముఖీ మాట్లాడి వెళ్ళాల్సి వచ్చాను' భాస్కర్ కూడా గంభీరంగా అన్నాడు.

చాలా తేలికగా, హేళనా పూర్వకంగా నవ్వేసింది అమ్మమ్మ.

'మా రేఖనా? నువ్వా? వెళ్ళి చేసుకోవాలని కోరుతున్నావా?...రేఖ కూడా

ప్రేమనిజంగా సద్దివె కలెక్ట్!

అదే కోరుతోందా ?

'మేం ఇద్దరం ఒకరినొకరం ప్రేమించుకున్నాం. మీరు అనుమతిస్తే ఎంత త్వరగా విలయితే అంత త్వరలో పెళ్ళి చేసుకోవాలని కోరుతున్నాం...' ఇంకా ఏదో చెప్పబోతున్న భాస్కర్ మాటకి అడ్డు వచ్చి—

'నీ మాట్లాడడం అయిపోయిందనుకుంటాను. నువ్వలాంటి ఆలోచన విరమించుకోవడం ఇద్దరికీ శ్రేయస్కరం. రేఖకి విశ్వవంతుడూ హోదాలో ఉన్నవాడూ వరుడు ఎప్పుడో నిర్ణయం అయిపోయాడు. నీకు రేఖ చెప్పలేదా?' తీవ్రంగా అడిగింది అమ్మమ్మ.

ఆ వచ్చి అబద్ధానికి అదరిపడింది రేఖ. ఒక్క వరు గు న హోల్లకి వచ్చి భాస్కర్ సరసన నిలబడుతూ,

'అది అబద్ధం భాస్కర్. నేను నిన్ను తప్పించి ఎవరినీ పెళ్ళి చేసుకోను. నిన్ను నన్నూ ఎవరూ వేరు చేయలేరు' అంటూ అతని గుండెలమీద తల ఆస్తుకుంది.

'రేఖా, నీకు సిగ్గు కూడా వేయడం లేదా? నీ ప్రవర్తనకి నా తల సిగ్గుతో వాలిపోతూంది. బొత్తిగా బరితెగించిన ఆడ పిల్లని ఏ మగవాడూ గౌరవించడని తోచలేదా?' గట్టిగా అరిచింది అమ్మమ్మ.

'అమ్మమ్మా, మేం పెళ్ళిచేసుకుంటాం. నువ్వు ఒప్పుకున్నావరే, లేకున్నావరే. భాస్కర్ కి ఏం తోటని?' నిలదీసి అడిగింది రేఖ.

'నీకాలోటు తెలియకపోవడంలో ఆశ్చర్యం లేదు రేఖా, నువ్వు ముందు లోపలికి వెళ్ళు' అంది ప్రశాంతంగా అమ్మమ్మ.

వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూ లోపలికి నడిచింది రేఖ. వెదుతూ వెదుతూ వెనక్కితిరిగి దెబ్బ తిన్న లేడిపిల్లలాగా భాస్కర్ కేసి చూసింది.

'నన్ను జ్ఞాపకం ఉంచుకో. నన్ను మరచి పోకు భాస్కర్. నన్ను మరచి పోకు' అంటూ లోపలికివెళ్ళి మంచమీద వాలిపోయింది.

అలా ఎంతసేపు గడిచింది తెలియలేదు రేఖకి. తెలివినచ్చేసరికి మధ్యాహ్నం దాటి నట్టుంది. ఎండ తీవ్రంగా ఉన్నా కిటికీ తెరలు గాలికి కదలాడుతున్నాయి. అందెమ్మ లోపలికి వచ్చింది — చేతిలో పండగరసం గ్లాసు వట్టుకుని 'అమ్మాగారూ'

ముత్యాలవంటి, తెల్లని పలువరస... నుంభమైన డెంటానిక్ నర్డర్ ద్వారా మీడి అందమైన తెల్లనిదంతములను, ఆరోగ్యకరమైన చిగుళ్ళను పొందగలరు. సీదా, మరియ క్లార్సిఫైర్ లోలభించుము

బెంగాల్ కెమికల్స్
డెంటానిక్
 అంటి సెప్టిక్ టూత్ పౌడర్
 కలకత్తా * బొంబాయి * కాన్పూర్ * ఢిల్లీ

ఒక తక్కినక!

సుఖజీవితనేప
 "నిర్దన్య దృఢపాపం"
 నిర్దన్య పాటిలేని కీర్తికి ఒక తార్కాణము
కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య గారి
'మేల్ మాయిల్ మందు'
 (Regd)

దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు చక్కని నివారణ

వల్లరంగు, ఎర్రరంగు పొడలు, దద్దులు, పొట్టు, గజ్జి (చర్మ సంబంధము) పొడలు గల చోట్లలో తిమ్మరు, సూదితో పొడిచినప్పుడు వొప్పి లేకుండుట, నివ్వనడి తొట్టలు గలిగినా తెలియకుండుట, దుర్బీరు నర్మ అవయవములందు వ్యాపించి, రక్తములో కలిసి మత్తు కలుగజేయుట, (నరముల సంబంధము) వేతివేపు ముడుమకొము, బొట్టలు లేము, ముక్కు బంధములు, పొడము నందు వెల్లపు పుండ్లు ఏర్పడుట, కాలుచేతులు (వేళ్ళు తగ్గుట, ముక్కు పొట్టువెడుట, చూచుటకు ఎనుగు పుట్టించు రణములు (అన్తి సంబంధము) ఏటికి చక్కని నివారణ.

1 మందలం (40 రోజులు) నూనె, లేహ్యము రు. 11/- తపాలా అర్కు రు. 2-50
 8 డెన్సుల శ్రీ పరమాత్మ శైలం రు. 5/- తపాలా అర్కు రు. 2/-
 నిర్ణయకర్త

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య & సన్సు
 5/22, మేల్ మాయిల్ P.O., (N.A. Dt.)

తొలి చూపు

ఇదేనా తాగండమ్మా, శోషవచ్చి అలాగే నిద్రపోయారు' అంది చెదిరిన రేఖ ముంగురులు సవరిస్తూ.

'అదేమ్మా, భాస్కర్ వెళ్లిపోయాడా? అమ్మమ్మ ఏమంది?' అక్షంగా అడిగింది.

'అబ్బాయిగారు వెళ్లిపోయారమ్మా' దీనంగా అంది అందెమ్మ.

'మంచి బాబులాగా ఉన్నాడు. పాపం!' అంది.

'అమ్మమ్మ ఏమంది?'

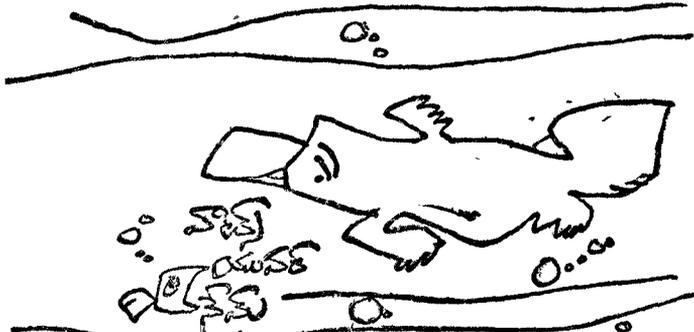
'మీ మనసు మారకపోతుందా! నేను అప్పటిదాకా ఉంటానన్నారాయన. యావిడ గారు ముఖంమీదే నవ్వేసింది. అంతేకాదు— 'నా మనస్సు మారడం సంగతి అటుంపు ముందు నీ సంగతి చూసుకో. మళ్ళీ రేఖని కలుసుకున్నట్టుగాని మాట్లాడినట్టుగాని తెలిస్తే నీకూ మర్యాదకాదు, నాకూ మర్యాద కాదు' అంటూ తేచి చక్కా వచ్చేశారు... అబ్బాయిగారేమో, అలాగే చాలాసేపు కూర్చుండిపోయారు. నేను ఇంటా అంటూ అక్కడే తిరిగమ—బాబేదో చీటీ రాసి యిచ్చాడు—యింద' అంటూ బొడ్డులో దాచిన చీటీతీసి యిచ్చింది.

అక్షంగా అదీటీ అందుకుని విప్పింది రేఖ. కళ్ళనీళ్లు పరచుకుని అక్షరాలు సరిగ్గా కనబడలేదు 'ఎప్పటికైనా నీ వాణ్ణి నిన్ను మరిచి బ్రతకలేను రేఖా ఆ సంగతి మరిచిపోకు. జీవితాంతం నీకోసం ఎదురు చూస్తాను. అంటూ తన హృదయం విప్పి కాగితంమీద సరిచాడు భాస్కర్. మళ్ళీ ఎక్కడినుంచో దుఃఖం పెల్లబికి వచ్చింది రేఖకి. తలగడాలో ముఖం దాచుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడవస్తూ పడుకుంది.

* * *

అమ్మమ్మకి పెద్ద సొసైటీలో ఉన్న వలుకుబడి రేఖకి తెలియనిది కాదు. వారం రోజులలోపలే ఆనోటా ఆనోటా మేజర్ రావు రేఖని ప్రేమిస్తున్నాడన్న వార్త వ్యాపించిపోయింది. రేఖ స్నేహితులు వచ్చి అడిగిపోతున్నారు. వేళాకోళాలు చేస్తున్నారు. రేఖ బిత్తరపోయింది—యూ వారైవని. చాలా మంది దగ్గర ఖండించింది. కాని ఏం లాభం? అమ్మమ్మ నట్టుదలముందు ఉపాయాలముందు రేఖ ఏడుపు, బాధ అంతా వుధా. ఏడవడం తప్పించి ఏం చేయ

వ్యాధిని

రంగులకాటం దీ దీ లి జమ్మికొనెటిరావు

దీన్నే డక్ బిల్ అంటారు. బాతు ముక్కులాటిది ఉండడమే దీనికి కారణం. ఇది స్తన్యజీవి అయినా, పిల్లలను కనకుండా గుడ్లు పెట్టడం దీని ప్రత్యేకత. సు మారు 2 అడుగుల పొడవున్న దీని శరీరంమీద, స్తన్య జీవులకు మల్లె వెంట్రుకల కప్పు— ఊవారంగుది—ఉంటుంది. బాతులకు మల్లె కాలినేళ్లమధ్య చర్మం ఎదిగింది. ఈతకు ఇది ఎంతో అనువు.

శ్రీ ప్లాటిపస్ తూర్పు అస్ట్రేలియా, టాస్మేనియాలో నివసిస్తుంది. నది వద్దన భూమిలో లోతుగా బొరియలు చేసుకొని నివసిస్తాయి. ఒక ద్వారం నీటిలోకి చేరొకటిపైన భూమి మీదకు ఉండడంవల్ల, అవసరమైతే ఇయటకు కనబడకుండానే నీటిలోకి పోగలుగుతుంది. లోన గడ్డి కప్పెలతో గూడు కట్టుకొంటాయి. ఒక మగ-ఆడకలిపి నివసిస్తాయి. 2 నుండి

4 వరకు గుడ్లు ఉంటాయి వెంట్రుకలు లేని, చిన్నపిల్లలు బయటకు వచ్చాక, పాలకని, తిల్లి, తోకతో స్తనాలకు పిల్లలను ఒత్తుకొంటుంది.

చక్కగా ఈడగల్గే వీటికి ఇతర త్రా రక్షణ శక్తులు తక్కువ. అయితే మగదాని వెనుకకాళ్లకు, ఒక విష ఆయుధం ఉంటుంది. నాటి గూడు మార్గంలో ఇతరజంతువులు రాకుండా అడ్డు పెట్టుకొంటాయి.

రెండుమాడు అంగుళాల పొడవుండే, 'బాతు' ముక్కులో, నీటి అడుగున మట్టికెలికి వానపాములు, సత్తలు, పురుగులు తింటాయి. విచారితంగా తినడం దీనిలక్షణాలలో ఒకటి.

చిన్నవాటికి దంతాలున్నా, పెద్ద వాటికి అవి రాలిపోయి విసురు రాళ్ల లాగా వేరే కొన్ని ఎదుగుతాయి! అంతే కాక సామాన్యంగా ఇతరస్తన్య జీవుల లాగా వీటికి చెవి డిప్పలు ఉండవు!

లేకపోయింది. రాధకి అందెమ్మచేత కబు రంపింది. భాస్కర్ని చూసి మాట్లాడి మేం వెళ్లిపోడానికి సహాయం చెయ్యలేవా? అని అడిగింది.

రాధ ఆరోజు సాయంత్రమే భాస్కర్ కోసం వెళ్లింది. కాని అతని యిల్లు తాళం వేసి ఉంది. ఆవారే రేణికి అందచేసింది. ధైర్యం చిక్కపట్టుకోమని చెప్పినంపింది.

భాస్కర్ మళ్ళీ రేణిని ఒప్పించాలని గాని కలుసుకోవాలనిగాని ప్రయత్నించ లేడు. అన్నీ సిద్ధం చేసుకుని వచ్చి రేణిని తీసుకు వెళ్లిపోవాలని అతని ఉద్దేశ్యం.

మేజర్ రావుకి అమితమైన ప్రోత్సాహం యిచ్చి రేణంటే వడివచ్చేలా తయారు చేసింది అమ్మమ్మ. త్వరలోనే వెళ్లిచేసు కుంటాను. మళ్ళీ నాకు ట్రాన్స్ఫర్ వచ్చేలా ఉంది. అని తొందరపడ్డాడు రావు. అమ్మమ్మకి కావలసింది అదే. ఆమె సింపుల్ గానూ హుందాగానూ రేణి వెళ్లిచేయాలని నిర్ణయించి అన్నీ సిద్ధం చేస్తుంది.

మఱి భాస్కర్లాగా అన్నీ చూస్తూ

ఊరుకున్నరేణి ఒకరోజు అతి ఉత్సాహంగా తయారైంది. అమ్మమ్మతో సరదాగా కబురువెప్పి రాత్రి వ డు కుం దు కు వెళ్లింది. అమ్మమ్మ కూడా చాలా సంతోషించింది—రేణి మనస్సు మార్పు కున్నందుకు. కాని రేణి లోతు గుండెలోకి మూర్ఖత్వం మూర్ఖీభవించిన అమ్మమ్మ ఎలాగ చూడగలదు?

రాత్రి తప్పిగా పడుకుందుకు వెళ్ళిన రేణి ఉదయం లేవనే లేదు. సాధారణంగా తొమ్మిది గంటలదాకా పడుకోంటుందని ఎవరూ లేవలేదు.

కాని కింద భాస్కర్ వచ్చాడు. అమ్మమ్మతో తీవ్రంగా వాదిస్తున్నాడు. ఈ హడావిడి చూసి అందెమ్మకి తోచింది రేణిమ్మని లేపి తీసుకురావాలని. ఆదరా బాదరాగా రేణి పడక గదిలోకి వెళ్ళింది. ప్రకాంతంగా ఒత్తిగలి వడుకుని వుంది రేణి. 'అమ్మాయిగారూ, ఆ బాబుగారు వచ్చారు' అంటూ రహస్యంగా లేపింది. కాని రేణి కదలలేదు. మళ్ళీ పిలిచింది

అందెమ్మ. తట్టే లేపింది. చల్లగా తగి లింది రేణి చేయి. 'అమ్మాయిగారూ... అమ్మగారూ' అంటూ గట్టిగా కేకలు పెడుతూ హోల్లోకి వచ్చివడింది.

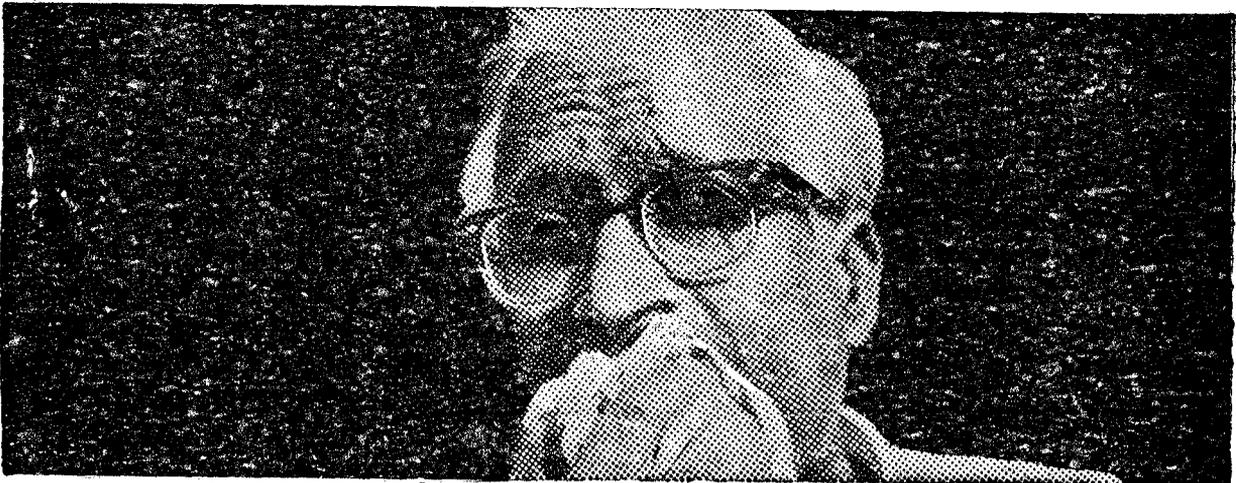
'ఏమైంది?' గట్టిగా క నీ రిం ది అమ్మమ్మ.

'అంతా అయిపోయిందమ్మా, రేణిమ్మ ప్రాణాలు తీసుకున్నట్టుంది' అంటూ ఏడ్చే సింది అందెమ్మ.

అమ్మమ్మ మేడమీద గదిలోకి నడి చారు. భాస్కర్ మారు మాట్లాడకుండా వెళ్లిపోయాడు.

భయంకరమైన నిశ్శబ్దం తాండవిం చింది ఆ యింట్లో.

ఆ సాయంత్రమే ఆ నిశ్శబ్దం ప్రతిధ్వ నించింది. కావ్వన్ భాస్కర్ కణతపై కొబ్బుకుని చచ్చి తన యింట్లో వడివున్నా డన్న వార చూసి...రాధ మూగవోయింది. ఆ క్షణం రాధతో సాటు ప్రకృతి అంతా మూగవోయింది. ●

80SAIH9361B

ఆ జలుబును అరికట్టండి!

అమృతాంజన్ ఇన్ హేలర్

విరవాయముగా, త్వరగా ముక్కు-వడిశమును పొగొట్టును. కల- కేతలమును నివారించును. తుమ్ములను విఠాపును. చేతనుంచు కోదానికి అనువైనది. మలభంగా వాడవచ్చు. కక్కవ లదీదు ఎల్లప్పుడు మీ వద్ద ఉంచుకోండి.

తయారుచేయువారు
అమృతాంజన్ లిమిటెడ్, మద్రాసు-4.